

Η αποποίηση της πραγματικότητας μπορεί νά έχει εύχαριστες πλευρές, πλήγη δώμας είναι σίγουρος δρόμος πρός την κατάργηση της έλευθερίας

ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ νά γνωρίσει ήμερες δόξας το Διαδίκτυο και νά έκλεγει στις ΗΠΑ ό Ντόναλντ Τράμπ γιά νά δάχολθευν κάποιοι μέ τις φευδείς ειδήσεις (fake news), την μετα-αλήθευτη (post-truth) και την παραμόρφωση της πραγματικότητας από λαϊκιστές πολιτικούς και άλλους τινές. Τίποτα, δώμας, άπο όλα αυτά δέν είναι κανονύργιο. Απλώς, κάποια φαινόμενα έρχονται τώρα ορηγικά στο προσκήνιο, πρώτον, γιατί μέσω του Διαδικτύου διακινούνται με άπιστευτη ταχύτητα και δεύτερον, διότι η διακίνηση αυτή ύπονομεύει παραδοσιακές πολιτικές και φιλοσοφίες ίσορροπίες.

Αναφορικά μέ τις φευδείς ειδήσεις και την κυκλοφορία τους, κυρίως όπό τα φαινόκκινα διλοκληρωτικά καθεστώτα, ή σχετική βιβλιογραφία μπορεί νά γεισίσει κάποιες έκαποντάδες βιβλιοθήκες. Τό ίδιο, σε μικρότερο βαθμό, ισχύει και γιά την γλώσσα τών έθνικο-σοσιαλιστών στην Γερμανία, φαιστών στην Ιταλία και κομμουνιστών έν γένει. Ειδικά δέ στην Έλλάδα ή κομμουνιστογενής «ξύλινη γλώσσα» είναι στην ημερήσια διάταξη και χρησιμοποιείται έπισημως και άπο την σημερινή κυβέρνηση. Μέ σκοπό έτσι την παραμόρφωση της πραγματικότητας, ο απλός πολίτης βομβαρδίζεται από έκφράσεις και

φανταστικά γεγονότα τά όποια τόν δύηγονταν στό νά αποποιηθεί την πραγματικότητα.

«Έγκαταλείπονται τά γεγονότα, έγκαταλείπονται την έλευθερία. Έναν τίποτε δέν είναι άληθινό τότε κανείς δέν μπορεί νά έπικρίνει τήν έξουσια, έπειδη δέν υπάρχει μία βάση πάνω στήν όποια νά πατήσει γιά νά τό πράξει. Έναν τίποτε δέν είναι άληθινό, τότο δια είναι θέμα. Τό μεγαλύτερο πορτοφόλι πληρώνει γιά τά πιό έκτυπωτά φάντα». Αυτά γράφει ο Αμερικανός ιστορικός Timothy Snyder στό μικρό αλλά πολύτιμο βιβλίο του «Απέναντι στήν Τυραννία» (έκδόσεις Παπαδόπουλος) και φέρνει στό προσκήνιο ένα καυτό πρόβλημα τής έποκης μας. «Υποτασθμάσατε στήν τυραννία δταν δέν βλέπομε τήν διαφορά άναμεσα σε αύτό πού θέλουμε νά άκούσουμε και εάν αύτό πού ισχει πραγματικά. Αύτη ή αποποίηση της πραγματικότητας μπορεί νά φαινεται φυιολογική και εύχρηστη, δώμας έχει ώς άποτέλεσμα τόν άφανισμό τού άτομου –και, κατά συνέπεια, τήν κατάρρευση κάθε πολιτικού συστήματος πού βασίζεται στήν άτομικότητα» έπισημαίνει.

Γίνονται έτσι έξωχας έπικαιρες οι θέσεις και άπο-

ψεις κορυφαίων και άγνωστων στήν Έλλαδα άντι-ολοκληρωτικών στοχαστών, πού πολλές δεκαετίες πριν είχαν οικουμένει τίς ζημιές πού προκαλούνται στήν δημοκρατία και τήν έλευθερία από τήν διλοκληρωτική γλώσσα και τίς εικόνες πού αύτή διακινεί. Γιά παραδείγματος ό Victor Klemperer (1881-1960) στά βιβλίο του γιά τόν ρόλο τής έθνικοσοσιαλιστικής γλώσσας στήν όποια χειρίζονται άμφοτα ο Χίτλερ και καταγράφει τέσσερις τρόπους πού όργηνται στόν θάνατο τής άληθειας. Ο πρώτος είναι ή άνοιχτη έχθρότητα πρός τήν έπαληθευσμην αλήθεια, η οποία εκδηλώνεται με τό νά παρουσιάζονται έπινοημάτα και ψεύδη σάν νά ήταν γεγονότα. Οι κορυφαίοι λαϊκιστές τής έποκης μας, έντος και έκτος Ελλάδος, έπιβεβαώνουν τού λόγου τό άσφαλτος. Τό έλληνικό δημοψήφισμα τού 2015 συνιστά από τήν άποψη αύτή ιστορική έπαληθευση. Σημαινει, δώμας, ότι ο εύτελοιμος τού κόδισμου όπως είναι συνιστά τό πρώτο βήμα γιά τήν δημιουργία ένος έπινοημένου άντι-κόδισμου.

Κατά τόν Γερμανό φιλόσοφο δεύτερος τρόπος έγκειται στήν άτερμον έπανάληψη πού έχει σχεδιαστεί έτσι ώστε νά καταστήσει από τό φανταστικό και έπιθυμητό τό έγκληματικό. Στήν χώρα μας ή συστη-

ματική χρήση ύποκοριστικών και υβρεων κατά άντι-πάλων έπιδιώκει νά μεταμορφώσει άτομα σέ στερεότυπα, τά όποια, μέ τήν οειρά τους, έγιναν ή γίνονται ή μπορούν νά γίνουν συνθήματα και ιαχές τού πλήθους. Ής παρακολουθήσει κανείς ήμιλες και σχόλια τών δύο έταιρων τής κυβερνήσεως και θά αποκομίσει οειρά ήποδεικτικών στοχείων.

Τένας τρίτος τρόπος είναι ή μαζική σκέψη και ο άπτροκάλυπτος έκστρατείς τού προέδρου τής κυβερνήσεως συμπεριελάμβαναν ύποσχέσεις πού όχι μόνον ποτέ δέν τηρήθηκαν αλλά άντιβαναν και ή μία τήν άλη. Συνεπώς, ή από μέρους τού κοινού άποδοχή τής μη-άληθειας με αύτόν τον προκλητικό τρόπο προϋποθέτει κραυγαλέα έγκαταλεψη τής λογικής.

Τέλος, δταν έπιχειρεται –διώς σημερα, μέ τήν «καθαρή έξοδο» στίς άγορές– ή σύνδεση τής άληθειας μέ χρησημάτως και έχιμε τά γεγονότα, κάθε άποδεικτικό στοιχείο χάνει τό νόημά του, γίνεται άσχετο και άδιάφορο. Αύτός είναι και ή λόγος πού οι άνθρωποι τού διλοκληρωτισμού όπειχθανται τίς μικρές άληθειες τής καθημερινότητας. Λατρεύουν τά συνθήματα γιατί ήχον σάν μία νέα θρησκεία, ή ποια καταργεί τήν κρίση. Τά υπόλοιπα έπονται.

*Επίτυμος Διεθνής Πρόεδρος
*Ενωσης Εύρωπαίων Δημοσιογράφων
arapandropoulos@hotmail.com